

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Religiosissimo & sanctissimo comministro Cyrillo, Nestorius in Domino sal.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

presbyteri Lamponis instantia, ut animi sententiam mutaret. Fuit autem presbiter illus Alexandrinus, vir industriosus in gerendis rebus, quod constat ex epistola post plures annos ad eum Constantinopolis commemorante a Cyrillo datus; missus vero fuerat a suo pra-

sule ad deportandas literas, & agendum cum Nestorio de motibus exortis: quod ipse Nestorius innuit in suis literis, quas quia breves sunt, & negotii totius seriem non mediocriter manifestant, subjugendas duxi.

*RELIGIOSISSIMO TΩΙ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΙ,
& sanctissimo comministro
Cyrillo, Nestorius in Domi-
no sal.* Ε ἀγιωτάτῳ μου συλλεποργῷ
Κυρίλλῳ, Νεστόρεος εὐ κυρίῳ
“αἰδοῦ”

Nihil sane christiana modestia poterit est, nihil firmius. Ea ut in praesentia per Lamponem presbyterum religiosissimum scriberemus, nos commovit. Cum enim ille de tua pietate multa referret, multaque vicissim audiret, postremo urgetidi finem nullum fecit, donec hucf se a nobis impetravit. Quapropter hominis importunitati manus dedimus: nam, ut quod res est, ingenue fatear, non mediocrem cujuscumque christiani viri modestia (utpote in cuius pectore Deus inhabiter) timorem mihi afferre assoler.

Proinde quod ad nos ipsos nostraque
attinet, et si non pauca a pietate tua de-
signata sint, fraternali caritati parum
congruentia; (oportet enim modeste
loqui) ita nihilominus affecti sumus, ut
solidam animi lenitatem conservare,
nectionem in pristino benevolo amicorumque
per literas salutandi officio permanere
decreverimus. Quantum vero Lampo-
nis religiosissimi presbyteri vehemens
impulsus ille fructum nobis allaturus sit,
experiencia ipsa demonstrabit. Univer-
sam, qua tecum est, fraternalitatem ego,
quique mecum sunt, salutatam cupi-
mus.

ΟΥΔΕΝ ἐπιχείρισε γέτεσαικής Βιάζη
τελον. οὐδὲ ταῦτα δινοῦντα περισσότερου Λαμπτερος, καὶ
διλαβεσσαπον αφεσσούτερου Λαμπτερος, καὶ
τὸ πέριθον βεβεδούμα γράμμα, πολλὰ μὲν εἰ-
πόντος ήμην πει τὸ σῆσ διλαβεσσα, πολλὰ δὲ τὸ
ἀκονστρητικό, τὸ τελευταῖον τοῦ σύστοντος ή-
μην, ἔτας τὸ πέριθον ἐπεισεπέμπτο γράμμα,
καὶ τὸ τέλος αὐτῆς γενικήμα βίᾳ. Φέρον γέρμα-
τον κεκτηθέο πολεω, πει πάστρι πόμπος αἴ-
δεσσος γετεσαικής ὑπείχεια, ὡς ἐξεγένετον
αὐτὴ τὸ Θεόν κεκτημένην.

Τὰ μὲν οὖν πορτόν την, ταῦτα πολλάν τελέσθησαν ἀπό της θεοτοκίας όχι τόπον αἰδελφικού ἀγάπην, (λειτουργίαν διαφορετερην) γενούστων, σὺν μεμρούμασι τηντόν αἰδάπερ χαρακτήραν παραβούτην. Δεῖξον δὲ τὸν πείσα πονητὸν τὴν δὲ τηντόν τοντόν της αἰδελφεστάτου πρεσβυτήρου Λαζαρίου βίας καρπός, πᾶσιν τὸν τοιούτον τοντόν της αἰδελφοτητας ἐξατέλειαν, ὃν οι σινέ εἶναι παραστατερούσι.

